

Sygn. akt II C 98/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2015 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach II Wydział Cywilny Ośrodek (...) w R.

w składzie:

Przewodniczący SSO Katarzyna Banko

Protokolant Bogumiła Brzezinka

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2015 roku w Rybniku

sprawy z powództwa Towarzystwa Miłośników (...) w R.

przeciwko Gminie K. i Miejskiemu Ośrodkowi (...) w K.

o wydanie i zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda Towarzystwa Miłośników (...) w R. na rzecz pozwanych Gminy K. i Miejskiego Ośrodka (...) w K. po 1.800,00 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. zasądza od powoda Towarzystwa Miłośników (...) w R. na rzecz pozwanej Gminy K. kwotę 276,96 (dwieście siedemdziesiąt sześć 96/100) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych.

SSO Katarzyna Banko

Sygn. akt II C 98/13

UZASADNIENIE

Powód Towarzystwo Miłośników (...) z siedzibą w N. pozwem z dnia 25 marca 2013r. domagało się nakazanie pozwanemu Burmistrzowi Miasta i Gminy K. aby wydał powodowi przetrzymywane przez niego przedmioty stanowiące własność powoda znajdujące się na stacji kolei wąskotorowej w R., stanowiące rzeczy ruchome, tj.:

1. kocioł (...) (c-20, c-30)- szt. 2, wartość 4813zł,
2. zakrętarka spalinowa - szt. 1, wartość 1000 zł,
3. piaskarka - szt. 1, wartość: 457zł,
4. wiertarka kolumnowa - szt. 1, wartość 1000 zł,
5. tokarka ślusarska- szt. 2, wartość 1415 zł,
6. piła ramowa -szt. 1, wartość 1228 zł,
7. kompresor (przyczepa kołowa) -szt. 1, wartość 1000 zł,
8. agregat prądotwórczy- szt. 1, wartość 460 zł,

9. podnośniki wagonowe (dźwigownik śr. 4 szt.)-1 kpl. wartość 1500 zł,
10. przyczepa do drezyny -szt. 1, wartość 500 zł,
11. frezarka do metalu -szt. 1 wartość 500 zł,
12. strugarka do metalu -szt. 1, wartość 515 zł,
13. maszyna parowa 1906r. (ekspozycja) - szt. 1, wartość 9240 zł,
14. maszyna parowa (ekspozycja) - szt. 1 - wartość 1000 zł,
15. silnik D. (ekspozycja) -szt.3 wartość 500 zł,
16. D. G. (...) szt. 1, wartość 500 zł,
17. tokarka pociągowa do kół (ekspozycja)- szt. 1 wartość 1000 zł,
18. pompa V. (ekspozycja) -szt. 1, wartość 500 zł,
19. dłutownica szt. 1, wartość 500 zł,
20. przekrój smoczka parowozowego szt. 1, wartość 500 zł,
21. zestaw osi Huty (...) - kpl. 1, wartość 500 zł,
22. szyny - 48 t, wartość 10 000 zł,
23. podkłady - (...), wartość 122 zł,
24. lokomotywa (...)2 354 - szt. 1, wartość 15000 zł,
25. lokomotywa (...)2 355 szt. 1 - wartość 15000 zł,
26. wagon osobowy AW - szt. 1 - wartość 5000 zł,
27. samochód s. (straż pożarna) –szt. 1, wartość 1000 zł,
28. części i urządzenia wg dokumentacji z samochodu nr (...), wartość1000 zł,
29. pług odśnieżny 2 osiowy (skradziony ze S.) - szt. 1, wartość 1000 zł,
30. ciągnik H. - ekspozycja szt. 1, wartość 500 zł,
31. szlifierka do noży szt. 1, wartość 200 zł,
32. sprężarka parowozowa (zainstalowana na PW-53)- szt. 1 wartość 1000 zł,
33. lokomotywa S. elektryczna szt. 1 - wartość 10000zł,
34. transformator spawalniczy - szt. 1, wartość 500 zł,
35. spawarka Cen 160 - szt. 1, wartość 200 zł

oraz zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 99.000,00 zł tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystania z w/w urządzeń i maszyn. Powód wniósł również o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazano, że w dniu 18 listopada 2004r. pozwany wypowiedział powodowi umowę dzierżawy terenu stacji zabytkowej kolei wąskotorowej w R. z dnia 25 lipca 2003r. W dniu 8 grudnia 2004r. usunięto osoby reprezentujące powoda z terenu stacji i uniemożliwiono zabranie z terenu stacji składników mienia ruchomego należących do powoda (załącznik nr. 1, 2). Pozwana mimo pism, nie zwróciła powodowi jego majątku ruchomego i bezprawnie korzystała z niego na terenie stacji.

Pozwana Gmina K. w odpowiedzi na pozew z dnia 28 maja 2013r. wniosła odrzucenie pozwu ze względu na jego skierowanie przeciwko podmiotowi nieposiadającemu legitymacji procesowej ewentualnie o oddalenie w całości powództwa w stosunku do Gminy K. i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, że Burmistrz Miasta K. jest organem wykonawczym gminy, reprezentuje gminę na zewnątrz, ale nie posiada samodzielnej, odrębnej od gminy zdolności sądowej. Nie może on więc w rozumieniu art. 64 kpc występować jako strona w procesie cywilnym i tym samym jako pozwany. Jeżeli natomiast chodzi o wniosek ewentualny, pozwany wskazał, że w dniu 2 stycznia 2009r. Gmina K. zawarła z Miejskim Ośrodkiem (...) w K., posiadającej osobowość prawną, umowę użyczenia nieruchomości Stacji K. Wąskotorowej w R. wraz z wyposażeniem i środkami trwałymi (tabor kolejowy i urządzenia). Na mocy § 8 tej umowy biorący w użyczenie jest uprawniony do samodzielnego regulowania zasad przyjmowania do skansenu, na potrzeby istniejącej tam ekspozycji, maszyn i urządzeń stanowiących własność osób trzecich. Powód domaga się wydania ruchomości od podmiotu, który w istocie ich nie posiada, a nadto domaga się zapłaty odszkodowania z tytułu eksploatacji maszyn i urządzeń, których pozwana gmina nie eksploatuje. Pozwana podniosła również, że powód w żaden sposób nie wykazał, by przedstawione przez niego rzeczy ruchome stanowiły jego własność, a przedłożone przez powoda dokumenty tego nie potwierdzają.

Postanowieniem z dnia 11 lutego 2014r. w sprawie II C 98/13 tut. Sąd w trybie art. 194 § 3 kpc wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego Miejski Ośrodek (...) w K. (k. 314).

Pozwany Miejski Ośrodek (...) z siedzibą w K. w piśmie z dnia 22 maja 2014r., stanowiącym odpowiedź na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego według obowiązujących norm.

W uzasadnieniu wskazano, że na mocy umowy użyczenia Nr GN. (...) z dnia 2 stycznia 2009 r., zawartej przez Miejski Ośrodek (...) w K. z Gminą K. otrzymał do używania nieruchomości stacji kolei wąskotorowej w R. wraz z budynkami i linią kolei wąskotorowej z częściową infrastrukturą techniczną w granicach administracyjnych gminy K.. Na mocy umowy otrzymał pozwany w użyczenie także środki trwałe obejmujące tabor kolei wąskotorowej i urządzenia, które wymieniono w załączniku nr 1 do umowy. Pozwany otrzymał w posiadanie także inne ruchomości, które znajdowały się na terenie stacji kolei wąskotorowej, a nie stanowiły własności Gminy K.. Podniesiono, że nie wiadomo na jakich dowodach powód opiera swoje przekonanie, że wszystkie wymienione we wskazanym załączniku ruchomości pozostają we władaniu pozwanego. Brak jest też niektórych spośród żądanych ruchomości na stacji kolejowej pozwanego. Powód nie przedstawił żadnych nowych dowodów na potwierdzenie swoich żądań. Odnośnie poszczególnych ruchomości pozwany wskazał:

1. dwa kotły (...) (c-20, c-30) stanowiły wyposażenie budynków stacji w R. w okresie, gdy Towarzystwo Miłośników (...) (ówczesnie z siedzibą w R.) dzierżawiło teren stacji od pozwanej Gminy K.. W okresie korzystania z przedmiotu dzierżawy, kotły te zostały zniszczone wskutek ich niewłaściwej eksploatacji przez powoda. Powód spalał w nich materiały niestanowiące paliwa. Zdemastowany kocioł c-20 został w 2003 r. zdemontowany przez powoda. W jego miejsce zamontowano inny kocioł, przekazany do obiektów stacji przez Ochotniczą Straż Pożarną. Zdemastowany kocioł J. G. podarował M. R., który wywiózł go z R. i wykorzystał we własnym zakresie w miejscu swego zamieszkania. Kocioł (...) c -30 również został zniszczony w wyniku niewłaściwej eksploatacji przez Towarzystwo Miłośników (...). Kocioł był darowizną przedsiębiorcy (...) Sp. z o.o. w R. dokonaną na rzecz powstającego skansenu kolei wąskotorowej w R.. Został zainstalowany w budynku stanowiącym własność gminy (na terenie stacji) i tam był wykorzystywany. Po

jego uszkodzeniu przez powoda został zastąpiony innym kotłem. Pozwany nie ma wiedzy co stało się z uszkodzonym kotłem c-30. Zaprzecza jednak twierdzeniu powoda, jakoby pozwana była w posiadaniu tych kotłów.

2. Pozwany przyznał, iż w skansenie kolei wąskotorowej w R. znajduje się zakrętarka spalinowa. Jest to prywatna własność J. Ł., który udostępnia to urządzenie na potrzeby skansenu. Zarzucił, iż w załączonych do pozwu odpisach brak wskazania cech przedmiotu pozwalających na jego identyfikację indywidualną.

3. Pozwany przyznał, iż (...) pozostaje w posiadaniu piaskarki, która może być urządzeniem wskazywanym w pozwie. Zgodnie z umową darowizny z dnia 31 lipca 2003 r. (...) Sp. z o.o. w R. podarowała to urządzenie powodowi wyłącznie na potrzeby powstającego w R. muzeum techniki i kolejnictwa wąskotorowego. Była to darowizna warunkowa, albowiem intencją darczyńcy było wsparcie powstającej ekspozycji i skansenu kolejnictwa w R., a nie pomnażanie majątku powoda.

4. Pozwany podniósł, iż dokument powołany przez powoda jako rzekomo dowodzący służącego mu prawa własności wiertarki kolumnowej w istocie roli takiej nie pełni. Protokół z dnia 8 listopada 2002r. dowodzi jedynie, iż (...) w likwidacji, z siedzibą w W., przekazała Towarzystwu Miłośników (...) w R. określone środki trwale znajdujące się uprzednio na terenie należącym do O. Kolei Dojazdowych. Z protokołu wynika, iż wśród tych urządzeń była wiertarka elektryczna stojakowa do metali o wskazanej w protokole mocy i symbolu. Niemniej protokół ten dowodzi jedynie przeniesienia posiadania urządzenia, a nie przeniesienia prawa własności. Nadto pozwany zarzucił, iż dochodzone pozwem urządzenie nie jest tożsame z tym, które wskazano w protokole z dnia 8 listopada 2002r. Pozwany zaprzecza, jakoby na użyczonym mu terenie znajdowała się wiertarka kolumnowa. Powód nie dowiódł, że pozwany posiada na terenie skansenu kolei wąskotorowej w R. takie urządzenie.

5. Na terenie skansenu kolei wąskotorowej w R. znajdują się 3 tokarki ślusarskie. Powód, tak w pozwie, jak i w postępowaniu dowodowym nie wskazał jakichkolwiek szczegółów, cech istotnych, parametrów technicznych tych urządzeń. Powód nie uczynił nic, co pozwalałoby na podjęcie chociażby próby identyfikacji indywidualnej tych ruchomości. Dokumenty przedłożone na tę okoliczność przez powoda mają charakter ogólnikowy i nie pozwalają na identyfikację tych rzeczy.

Nadto pozwany podniósł, iż zgodnie z umową darowizny z dnia 31 lipca 2003 r. (...) Sp. z o.o. w R. podarowała to urządzenie (...) w R. wyłącznie na potrzeby powstającego w R. muzeum techniki i kolejnictwa wąskotorowego. Była to darowizna warunkowa, albowiem intencją darczyńcy było wsparcie powstającej ekspozycji i skansenu kolejnictwa w R., a nie pomnażanie majątku powoda.

6. Pozwany przyznał, iż na terenie użyczonym (...) znajduje się piła ramowa. Brak jest dowodu, aby stanowiła ona własność powoda. Dokument powołany przez powoda jako dowodzący służącego mu prawa własności takiej roli nie pełni. Protokół z dnia 8 listopada 2002 r. dowodzi jedynie, iż (...) w likwidacji, z siedzibą w W. przekazała Towarzystwu Miłośników (...) określone środki trwale znajdujące się uprzednio na terenie należącym do O. Kolei Dojazdowych. Z protokołu wynika, iż wśród tych urządzeń była piła ramowa do metalu - elektryczna. Niemniej protokół ten dowodzi jedynie przeniesienia posiadania urządzenia, a nie przeniesienia prawa własności. Nadto pozwany zarzuca, iż dochodzone pozwem urządzenie nie jest tożsame z tym, które wskazano w protokole z 8 listopada 2002r. Wymieniono tam bowiem „piłę bramową”, a powód domaga się wydania „piły ramowej”.

7. Pozwany przyznał, że na terenie skansenu znajduje się kompresor (przyczepa kołowa). Został on podarowany Towarzystwu Miłośników (...) w R. przez W. D.-E. w Niemczech. Z dołączonego do pozwu odpisu oświadczenia darczyńcy wynika, iż darowizna miała charakter warunkowy. Urządzenie zostało przez darczyńcę darowane na potrzeby powstającej ekspozycji kolejnictwa wąskotorowego w R.. Intencją darczyńcy nie było pomnażanie majątku powoda.

8. Pozwany przyznał, że jest w posiadaniu agregatów prądotwórczych, lecz z uwagi na brak szczegółowy danych w pozwie nie jest w stanie stwierdzić, czy któreś z urządzeń znajdujących się na terenie skansenu kolei wąskotorowej w R. jest tożsame z tym, którego wydania domaga się powód.

9. Pozwany przyznał, iż (...) jest w posiadaniu podnośnika wagonowego (dźwigownika śrubowego), który pozostał na terenie stacji kolei wąskotorowej w R. po opuszczeniu tego obiektu przez (...). Podnośnik stanowi wyposażenie hali remontowej i znajdował się w tym miejscu zanim powód został dzierżawcą stacji. Nadto pozwany zarzucił, iż wskazywany przez powoda dokument - protokół przekazania środków trwałych z dnia 8 listopada 2002r. - w istocie nie dowodzi nabycia prawa własności urządzenia przez Towarzystwo Miłośników (...) w R.. Protokół ten dowodzi jedynie, iż (...) w likwidacji, z siedzibą w W., przekazała na teren skansenu w R. określone środki trwałe znajdujące się uprzednio na terenie należącym do O. Kolei Dojazdowych.

10. Na terenie skansenu w R. znajduje się przyczepa do drezyny. Jest to pojazd pozostawiony na terenie stacji przez (...). Stanowił i nadal stanowi wyposażenie obiektów stacji i takim celem służy. Odpis protokołu z dnia 29 listopada 2002r. wraz z załącznikami, załączony do pozwu, wskazuje inną przyczepę, różniącą się od tej, która pozostaje na wyposażeniu stacji.

11. Pozwany zaprzeczył, aby posiadał frezarkę do metalu, nie ma na terenie skansenu w R. takiego urządzenia. Ruchomości takiej nie wymienia również wskazywany przez pozwanego dokument - pismo z dnia 15 kwietnia 1999r. skierowane do (...) S.A. w S., opatrzone odrębną adnotacją o przekazaniu dwóch urządzeń powodowi.

12. Pozwany przyznał, iż na użyczonym (...) terenie znajduje się strugarka do metalu będąca wyposażeniem skansenu kolei wąskotorowej. Niemniej wskazywany przez powoda dokument - pismo z dnia 15 kwietnia 1999r. skierowane do (...) S.A. w S., opatrzone odrębną adnotacją o przekazaniu dwóch urządzeń powodowi - nie dowodzi nabycia przez powoda prawa własności tego urządzenia. Dokument ten co najwyżej wskazuje na przeniesienie posiadania (przekazanie) urządzenia do powstającego muzeum w R.. Odpis rachunku uproszczonego Nr 209/V/96 z dnia 22 maja 1996r., wystawionego przez Zakłady (...) w likwidacji wskazuje na nabycie czterech różnych urządzeń przez powoda, lecz wśród urządzeń tych nie ma ruchomości o cechach wskazanych w pozwie.

13. Maszyna parowa pochodząca z cegielni w C. stanowi element ekspozycji w skansenie kolei wąskotorowej w R.. Nigdy nie była ona własnością Towarzystwa Miłośników (...) w R.. Przedstawiony przez powoda odpis protokołu zdawczo-odbiorczego środka trwałego potwierdza przekazanie posiadania tego urządzenia. Brak dowodu na przeniesienie prawa własności.

14. Na terenie skansenu w R. znajduje się maszyna parowa z gorzelni w P.. Została ona przekazana przez właściciela na potrzeby tworzonej w R. ekspozycji dawnych maszyn i urządzeń. Nigdy nie stanowiła własności powoda. Dowodzi tego również dokument W (t/n. Magazyn wyda), którego odpis dołączono do pozwu. Według tego dokumentu maszyna w dniu 15 listopada 1996r. została przekazana, a nie darowana powodowi.

15. Pozwany przyznał, że w skansenie w R. znajduje się silnik D. o cechach wskazywanych przez powoda. Jest to jednak jeden silnik, a nie jak twierdzi powód (w załączniku nr I do pozwu) trzy silniki. Nadto żaden z dokumentów przedstawionych przez powoda nie potwierdza, aby nabył on prawo własności tego silnika. Przeciwnie dokument z dnia 8 października 1997r. jest poleceniem księgowania, zaś protokół z 30 marca 2000r. jest jedynie spisem eksponatów znajdujących się w skansenie w R., sporządzonym w związku ze zmianą zarządu Towarzystwa Miłośników (...) w R.. Polecenie księgowania i protokół mają charakter dokumentów wewnętrznych, sporządzonych wyłącznie na użytek towarzystwa.

16. Silnik D. G. (...) znajduje się w skansenie pozwanej w R.. Stanowi on własność D. O. oraz T. P., którzy oświadczeniem z dnia 2 listopada 2004 r. przekazali tę ruchomość w posiadanie powodowi. Nie darowali oni silnika powodowi, ani w żadnej innej formie nie przenosili prawa własności służącego im do tej rzeczy. Natomiast protokół z 30 marca 2000r. jest jedynie spisem eksponatów znajdujących się w skansenie w R..

17. Tokarka pociągowa do kół znajduje się na terenie skansenu w R.. Jest elementem ekspozycji i nie stanowi własności powoda. Pozwana nie kwestionuje faktu, iż (...) S.A. Dyrekcja Kolei Dojazdowych w likwidacji, z siedzibą w W., w dniu 8 listopada 2002r. przekazała powodowi to urządzenie na potrzeby tworzonego skansenu w R.. Powstały na tę okoliczność protokół przekazania nie jest dowodem potwierdzającym przeniesienie prawa własności. Osoba dokonująca odbioru ruchomości wskazanych w protokole działała jako „przedstawiciel Skansenu (...) w R.”. Okoliczność ta dodatkowo wskazuje na przeznaczenie ruchomości przejmowanych od (...) w likwidacji z terenu O. Kolei Dojazdowych dla powstającego skansenu w R. (a więc dla miejsca), a nie dla (...) w R. (a więc dla osoby prawnej, która czasowo prowadziła działalność na terenie skansenu).

18. Na terenie skansenu znajduje się także pompa V., stanowiąca element ekspozycji. Powód nie wykazał aby ruchomość ta była jego własnością. Protokół z dnia 30 marca 2000 r. jest jedynie spisem eksponatów znajdujących się w skansenie w R., sporządzonym w związku ze zmianą zarządu Towarzystwa Miłośników (...) w R..

19. Dłutownica znajduje się na terenie skansenu w R.. Jest ona elementem ekspozycji. Wskazywany przez powoda dokument - pismo z dnia 15 kwietnia 1999r. skierowane do (...) S.A. w S., opatrzone odrębną adnotacją o przekazaniu dwóch urządzeń powodowi - nie dowodzi nabycia przez powoda prawa własności dłutownicy.

20. W skansenie w R. znajduje się przekrój smoczka parowozowego. Urządzenie to jest elementem ekspozycji w skansenie. Pozwany zaprzecza jakoby miało ono stanowić własność powoda. Powód nie wykazał aby ruchomość ta była jego własnością. Protokół z dnia 30 marca 2000 r. jest jedynie spisem eksponatów znajdujących się w skansenie w R., sporządzonym w związku ze zmianą zarządu Towarzystwa Miłośników (...) w R..

21. Zestaw osi huty (...) znajduje się na terenie skansenu. Brak dowodów na przysługiwanie powodowi prawa własności do tych ruchomości. W szczególności podnoszę, iż pismo z dnia 26 czerwca 1999 r. skierowane przez Hutę (...) do powoda jest jedynie zawiadomieniem o możliwości odbioru przygotowanej przez hutę ekspozycji jej wyrobów. Dokument (...) potwierdza wyłącznie wydanie tych przedmiotów przez hutę, lecz nie dowodzi nabycia przez powoda prawa własności.

22. Pozwany zaprzeczył by na terenie skansenu w R. znajdowały się jakiegokolwiek szyny stanowiące własność powoda. Nadto przedstawiony przez powoda dokument nie dowodzi nabycia przez niego prawa własności. Jest to bowiem odpis arkusza spisu z natury oraz odpis protokołu z dnia 20 listopada 2003 r., w którym wyraźnie stwierdzono, iż ruchomości objęte spisem (...) S.A. Centrala Zakład (...) w K. oddała powodowi wyłącznie na przechowanie.

23. Podkłady kolejowe znajdują się na terenie skansenu, lecz w innej ilości niż wskazuje to powód. Pochodzą one z różnych źródeł i były sprowadzane na teren skansenu w R. w różnych okresach. Były one i nadal są sukcesywnie wykorzystywane do remontów torowisk. Brak dowodów na to, że stanowią one własność powoda. Nie można dokonać ich indywidualnej identyfikacji.

24. Pozwany zaprzeczył, by był w posiadaniu pojazdu określonego w pozwie jako „lokomotywa (...)2 nr 354”. Lokomotywy o takich cechach indywidualnych nie ma na terenie skansenu. Protokół zdawczo-odbiorczy z dnia 29 listopada 2002r. wraz z wykazem majątku ruchomego nie wymienia takiego pojazdu.

25. Lokomotywy tego typu co lokomotywa (...)2 nr 355 (pług rotacyjny) znajdują się na terenie skansenu w R.. Nie można jednak zidentyfikować pojazdu wskazywanego przez powoda. Bez bliższych danych technicznych i cech szczególnych nie sposób ustalić, czy pojazd objęty żądaniem powoda pozostaje w posiadaniu Miejskiego Ośrodka (...) w K.. Pozwany nadto podniósł, że wobec zaniechania przez powoda wskazania jakichkolwiek cech indywidualnych tej rzeczy nie sposób ustalić, czy omyłkowo powód nie domaga się wydania ruchomości już zabranej z terenu skansenu kolei wąskotorowej w R.. Powód celowo unika przyznania faktu, że wiele ruchomości wywiózł samowolnie ze stacji kolei wąskotorowej w R. po rozwiązaniu z nim umowy dzierżawy w 2004 r.

26. Pozwany potwierdził, że wagon osobowy AW stanowi wyposażenie skansenu kolei wąskotorowej w R.. Wagon ten jest własnością Gminy K., która nabyła to prawo w drodze zasiedzenia uzyskując na tę okoliczność postanowienie Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 22 czerwca 2012 r. w sprawie o sygn. I Ns 330/12.

27. Pozwany potwierdził, że jest w posiadaniu samochodu marki S., uprzednio należącego do ochotniczej straży pożarnej. Złożony odpis dokumentu nie potwierdza nabycia przez powoda własności tego samochodu. Przywołane w pozwie zarządzenie Nr B. (...) - 2-193/03 Burmistrza Miasta K. z dnia 30 października 2003r. w sprawie nieodpłatnego przekazania samochodu gaśniczego nie zostało bowiem wykonane poprzez zawarcie stosownej umowy darowizny. Zarządzenie to zostało uchylone zarządzeniem nr B. (...) - (...) Burmistrza Miasta K. z dnia 4 marca 2010r., w którym rozstrzygnięto o dalszym eksponowaniu samochodu w skansenie w R..

28. Odnośnie części i urządzeń wg dokumentacji z samochodu nr (...) wskazano, że przedstawione przy pozwie odpisy dokumentów nie potwierdzają prawa własności powoda do tych rzeczy. Dowodzą co najwyżej, iż powód mógł być w przeszłości ich posiadaczem.

29. Pozwany przyznał, iż Miejski Ośrodek (...) w K. jest w posiadaniu pługa odśnieżnego 2-osioowego. Stanowi on wyposażenie skansenu w R.. Przedstawiony przez powoda odpis dokumentu nie wskazuje aby właścicielem pługa był powód. Jest to arkusz spisu z natury, pozbawiony znaczenia dowodowego w tej sprawie. Właścicielem tego urządzenia jest pozwana Gmina K., która nabyła własność kupując pług w dniu 20 marca 2012r. w sprzedaży publicznej. Potwierdza to postanowienie Naczelnika Urzędu Skarbowego w R. z dnia 20 marca 2012r., wydane w przedmiocie stwierdzenia nabycia wagonu specjalnego kolejki wąskotorowej z dwoma pługami odśnieżnymi.

30. Ciągnik (...), którego wydania domaga się powód, znajduje się na terenie skansenu w R.. Jest on obecnie zdekompletowany, częściowo rozebrany. Z okresu działalności powoda na terenie stacji w R. z ciągnika pozostała jedynie rama na kołach z elementami karoserii. Pozwany podniósł, iż ciągnik ten stanowi własność J. S. i w związku z tym (...) Sp. z o.o. w R. nie mogła skutecznie „darować” tej rzeczy powodowi.

31. Pozwany przyznał, iż na terenie skansenu w R. znajduje się szlifierka do noży. Brak jakichkolwiek dowodów na prawo własności powoda do tego urządzenia. Złożony przez powoda odpis dokumentu jest w istocie odpisem protokołu przekazania maszyn i urządzeń pozostających uprzednio w posiadaniu O. Kolei Dojazdowej. Dowodzi więc co najwyżej przeniesienia posiadania, a nie przeniesienia własności. Powód utracił posiadanie tej rzeczy.

32. Pozwany przyznał, że na terenie skansenu w R. znajduje się sprężarka parowozowa o cechach wskazanych w pozwie. Brak jakichkolwiek dowodów na prawo własności powoda do tego urządzenia. Powód nie wykazał w pozwie, iż jest właścicielem sprężarki. Złożony przez powoda odpis dokumentu jest w istocie odpisem protokołu przekazania maszyn i urządzeń pozostających uprzednio w posiadaniu O. Kolei Dojazdowej. Dowodzi więc co najwyżej przeniesienia posiadania, a nie przeniesienia własności.

33. Pozwany przyznał, że na terenie skansenu w R. znajduje się elektryczna lokomotywa S., która jest elementem ekspozycji. Brak jakichkolwiek dowodów na prawo własności powoda do tego pojazdu. Powód nie wykazał w pozwie, iż jest właścicielem tej lokomotywy. Złożony przez powoda odpis dokumentu, stanowiącego pisemne oświadczenie T. P. i D. O. o przekazaniu powodowi kilku urządzeń i pojazdów nie przenosił ich własności. Służył jedynie przeniesieniu posiadania do tych ruchomości w związku z przekazaniem ich na przechowanie powodowi.

34. Pozwany zaprzeczył, by na terenie skansenu w R. znajdowało się urządzenie takie jak transformator spawalniczy..

35. Pozwany zaprzeczył, by na terenie skansenu w R. znajdowała się spawarka cen 160 wskazana w pozwie.

Powód nie przedstawił więc dowodów na to, że prawo własności ruchomości, których wydania żąda od pozwanego mu przysługuje. W odniesieniu do wszystkich ruchomości wymienionych w załączniku nr 1 do pozwu, pozwany zarzucił, iż przypisana im przez powoda wartość nie została w jakikolwiek sposób udokumentowana. Brak też w pozwie wyliczeń, bądź nawet szacunków poczynionych na podstawie kryteriów pozwalających obiektywnie oszacować aktualną wartość

ruchomości. Zarzucono też, że powód stosownie do przepisu par. 38 statutu Towarzystwa Miłośników (...) winien dysponować uchwałą na okoliczność nabycia prawa własności każdego środka trwałego. Odnosząc się do żądania zapłaty za „eksploatację maszyn i urządzeń” podnieść należy, że żądanie to jest bezzasadne. Powód w żaden sposób roszczenia o zapłatę nie uzasadnił. Nie uzasadnił również powód w jaki sposób wyliczył kwotę 179.150 złotych, której żąda.

Sąd ustalił, że co następuje:

Bezspornym w sprawie było to, że Gmina K. jest właścicielem nieruchomości i infrastruktury kolejki wąskotorowej w R. na podstawie decyzji Dyrektora Generalnego (...) z grudnia 1993r. (...) wraz z budynkami i wyposażeniem przekazano Gminie w styczniu 1994r. Umową dzierżawy nr (...) zawartą w dniu 25 lipca 2003r. pomiędzy wydierżawiającym - Gminą M. K. a dzierżawcą Towarzystwem Miłośników (...) w R. - pozwana Gmina K. wydierżawiła powodowi nieruchomości i środki trwałe z przeznaczeniem na prowadzenie skansenu kolejowego opisane w § 1 umowy, tj. nieruchomości: dz. Nr 561 k.m.5 R. o powierzchni 3.17.25 ha zapisaną w KW (...), zabudowaną budynkami Stacji K. Wąskotorowej wraz z wyposażeniem linii kolejki wąskotorowej oraz z infrastrukturą techniczną w granicach administracyjnych Gminy M. K.; dz. Nr 1032 k.m. 14 obręb R., pow. 1.88.00 ha; dz. nr 1047/5 k.m. 14 obręb R. pow. 0.89.40 ha; dz. nr 1032 k.m. 16 obręb R. pow. 2.13.00 ha; dz. nr 1032 k.m. 15 obręb R. pow. 1.60.00 ha; dz. Nr 287 k.m. 2 obręb J. pow. 1.11.00 ha zapisane w KW (...) oraz środki trwałe – tabor kolei wąskotorowej składającej się: 3 wagonów osobowych, 8 wagonów towarowych, 1 wagon bramkard, 1 parowóz PX-48 oraz tender, 1 lokomotywa L.-2.

W dniu 18 listopada 2004r. pozwana Gmina K. wypowiedziała powodowi umowę dzierżawy tereny stacji zabytkowej kolei wąskotorowej w R.. W dniu 8 grudnia 2004r. usunięto z terenu stacji członków Towarzystwa Miłośników (...) z siedzibą w N.. Towarzystwo zwracało się do Gminy K. o wydanie mienia znajdującego się na terenie stacji kolejowej w R.. Pozwana wydało powodowi ruchomości co do których powód wykazał, że przysługuje mu prawo własności.

W dniu 2 stycznia 2009r. Gmina M. K. zawarła umowę użyczenia nr GN. (...) - (...) z Miejskim Ośrodkiem (...) w K., zgodnie z którą użyczający oddał biorącemu do używania na bezpłatne korzystanie następujące nieruchomości i środki trwałe, tj. nieruchomości: dz. Nr 561 k.m.5 R. o powierzchni 3.17.25 ha zapisaną w KW (...), zabudowaną budynkami Stacji K. Wąskotorowej wraz z wyposażeniem, linie kolejki wąskotorowej wraz z infrastrukturą techniczną w granicach administracyjnych Gminy M. K.; dz. Nr 1032 k.m. 14 obręb R., pow. 1.88.00 ha dz. nr 1047/5 k.m. 14 obręb R. pow. 0.89.40 ha, dz. nr 1032 k.m. 16 obręb R. pow. 2.13.00 ha, dz. nr 1032 k.m. 15 obręb R. pow. 1.60.00 ha, dz. Nr 287 k.m. 2 obręb J. pow. 1.11.00 ha zapisane w KW (...) oraz środki trwałe taboru kolei wąskotorowej i urządzeń (szczegółowy wykaz budynków, urządzeń oraz taboru określał załącznik nr 1 do umowy).

Sąd Rejonowy w Raciborzu wyrokiem z dnia 14 marca 2007r. uznał oskarżonego J. G. winnym popełnienia czynu polegającego na tym, że w dniu 31 sierpnia 2002r. w R. gmina K. jako Prezes Towarzystwa Miłośników (...) dokonał przywłaszczenia powierzonej mu przez Urząd Miejski w K. lokomotywy (...) o numerze 357 o wartości co najmniej 13.000 zł poprzez jej sprzedaż firmie (...) w S., tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 kk. Wyrok ten w zakresie wyżej opisanego czynu został utrzymany w mocy przez Sąd Odwoławczy wyrokiem z dnia 17 września 2007, sygn. akt V Ka 454/07.

Sąd Rejonowy w Raciborzu postanowieniem z dnia 22 czerwca 2012r., wydanym w sprawie I Ns 330/12 stwierdził, że Gmina K. nabyła przez zasiedzenie w dniu 25 stycznia 1997r., własność ruchomości jednego wagonu osobowego 1Aw (...) oraz dwóch podwozi wagonów B. (...), stanowiących część taboru kolejowego pozostawionego przez (...) na stacji kolejowej wąskotorowej w R., zlokalizowanej na nieruchomości stanowiącej działkę nr (...), położonej w R., przy u. Dworcowej, dla której Sąd Rejonowy w Raciborzu prowadzi księgę wieczystą KW (...), będącej własnością Gminy K. (...).

Sąd Rejonowy w Raciborzu postanowieniem z dnia 20 listopada 2012r., sygn. akt II Kp 326/12 utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w R. z dnia 31 lipca 2012r. w przedmiocie umorzenia śledztwa, którym na podstawie art. 17 § 1 pkt. 2 kpk umorzono śledztwo w sprawie: przywłaszczenia mienia, poprzez wyrażoną od dnia 8 grudnia 2004r. odmowę wydania –

zgrupowanych na stacji w R. – trzydziestu siedmiu składników majątkowych w postaci: wycofanych z eksploatacji środków transportu kolejowego, maszyn parowych, elementów torowisk oraz maszyn i urządzeń warsztatowych o szacunkowej łącznej wartości 100 – 200 tys złotych, w których posiadaniu po wypowiedzeniu umowy dzierżawy pozostają władze Gminy K. i działania tym samym na szkodę (...) z/s w N., tj. o czyn art. 284 § 1 kk oraz dokonanego w okresie od 8 grudnia 2004r. do 2 września 2011r. na stacji w R. usunięcia oznaczeń pozwalających na identyfikację składników majątkowych stanowiących własność (...), w których posiadaniu po wypowiedzeniu umowy dzierżawy pozostają przedstawiciele Gminy K., tj. o czyn z art. 306 kk.

Dowód: zeznania stron, umowa dzierżawy nr (...) k. 48, umowa użyczenia nr GN. (...) - (...) k. 109, załącznik k. 111, postanowienie SR w Raciborzu z dnia 22 czerwca 2012r. k. 176, wyrok SR w Raciborzu z dnia 14 marca 2007r. sygn. akt II K 755/05 wyrok SA w Gliwicach z dnia 17 września 2007r., V Ka 454/07, postanowienie z dnia 20 listopada 2012r, sygn. akt II Kp 326/12 k. 247, zeznania świadka M. P. (1) - protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 242.

Gmina K. wypowiedziała powodowi umowę dzierżawy z powodu utraty zaufania albowiem w 2003r., zauważono demontaż torowiska. Demontaż był prowadzony bez powiadomienia Gminy. Zdemonstrowano ok. 600 m torowiska. Na terenie Kolei Wąskotorowej znajdował się tabor gminy. Oprócz tego zostały darowane budynki wraz z wyposażeniem. Na tej stacji znajdowała się również kolejka stanowiąca własność Parków Krajobrazowych oraz (...) Górnictwa. Po wypowiedzeniu umowy zorganizowane zostało spotkanie w urzędzie z przedstawicielami tych podmiotów, co do których Gmina miała pewność że ruchomości tam się znajdujące są ich własnością. Towarzystwo miało kilkanaście ruchomości, które określało jako jego własność. Część dokumentów została przedłożona przez Towarzystwo na przełomie listopada i grudnia. W ciągu miesiąca wydany został majątek, który stanowił własność powoda. W pozostałym zakresie powód zwracał się do Gminy w pismach o zwrot pozostałych ruchomości. Przedłożone dokumenty, nie wykazywały prawa własności Towarzystwa do tych rzeczy. Odbyło się osiem spotkań odnośnie wydania rzeczy. Ruchomości były wydawane już po usunięciu powoda z terenu skansenu. W listopadzie Towarzystwo wywiozło część taboru do S.. Gmina wydała elementy taboru również innym podmiotom, które wykazały prawo własności. Gmina przekazała do użytkowania (...) ruchomości opisane w załącznik do umowy. W dniu 8 grudnia 2004r. usunięto pracowników i wolontariuszy Towarzystwa z terenu stacji kolejowej w R.. Powód nie wytoczył powództwa posesoryjnego przeciwko Gminie K..

Dowód: zeznania świadka R. S. – protokół nagrania rozprawy z dnia 14 kwietnia 2015r. k. 474,

Ustalono, że K. (...) (c-20, c-30) znajdowały się na terenie stacji w budynkach tzw. Hoteliku, a większy kocioł w budynku stacyjnym. Były to kotły przeznaczone do instalacji CO. Kotły stanowiły wyposażenie budynków w okresie gdy powód dzierżawił teren od pozwanej. Obecnie kotły te nie znajdują się na terenie stacji kolei wąskotorowej w R.. Kocioł (...) znajdujący się w tzw. hoteliku został uszkodzony podczas nieprawidłowej eksploatacji przez powoda w 2003r. Został on wymontowany przez powoda, a następnie przekazany przez Pana G. - M. R., który zabrał go do miejsca swojego zamieszkania. M. R. był wówczas wolontariuszem na terenie stacji. Drugi model kotła został zniszczony, nie ma go obecnie na terenie stacji w R.. Obecnie na terenie stacji w R. znajduje się kocioł, który został zakupiony przez Gminę K..

Dowód: zeznania świadka M. F. (1) – protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 241v. , zeznania świadka M. R. - protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 241v., M. P. (1) - protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 242, zeznania świadka J. Ł.- protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 242, zeznania świadka Z. G. – protokół nagrania rozprawy z dnia 11 lutego 2014r.

Z. spalinowa znajduje się na terenie stacji kolejowej w R.. Jej właścicielem jest J. Ł., który przywiózł ją w 2009r. z P. razem z Panem M. R.. Jest to jedyna zakrętarka spalinowa na terenie stacji.

Dowód: zeznania świadka J. Ł.- protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 242.

Piaskarka znajduje się na terenie stacji kolejowej i jest w posiadaniu Miejskiego Ośrodka (...) w K.. Towarzystwo nie posiada dokumentu potwierdzającego jego własność co do w/w przedmiotu. Przedmiot ten został podarowany

przez (...) sp. z o.o. w R. na podstawie umowy darowizny z dnia 31 lipca 2003r. Towarzystwu wyłącznie na potrzeby powstającego w R. muzeum.

Dowód: zeznania, zeznania świadka R. S. – protokół nagrania rozprawy z dnia 14 kwietnia 2015r. k. 474, M. P. (1) - protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 242., umowa darowizny i zwolnienia z długu z dnia 31 lipca 2003r. k. 22. zeznania świadka J. S. - protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 243

Wiertarka kolumnowa znajduje się na terenie stacji kolejowej. Z dokumentu stanowiącego protokół z dnia 8 listopada 2002r. wynika, że (...) S.A. w W. w likwidacji przekazała Skansenowi (...) w R. wiertarkę elektryczną stojakową do metali 380v, 1,5 KW, symbol indeksu (...). Nie ma możliwości weryfikacji czy wiertarka znajdująca się na terenie stacji jest tożsama z wiertarką, której domaga się powód.

Dowód: protokół przekazania środków trwałych (...) z dnia 8.11.2002r. k. 25. zeznania świadka R. S. – protokół nagrania rozprawy z dnia 14 kwietnia 2015r. k. 474.

Na terenie skansenu kolejki wąskotorowej w R. znajdują się trzy tokarki. Umową darowizny z dnia 31 lipca 2003r. (...) przekazała urządzenia pozwanej Gminie K. na potrzeby powstającego wówczas w R. muzeum techniki i kolejnictwa wąskotorowego. Powód nie wskazał żadnych cech identyfikujących jakie dwie tokarki są przedmiotem jego własności.

Dowód: zeznania świadka J. Ł.- protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 242, umowa darowizny i zwolnienia z długu z dnia 31 lipca 2003r. k. 22. zeznania świadka J. S. - protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 243

P. ramowa znajduje się na terenie użytkowym przez Miejski Ośrodek (...). W protokole z dnia 8 listopada 2002r. pkt.2 wskazano, że umowa dotyczy piły „bramowa do metalu – elektryczna”. Przedmiot ten został przekazany przez (...) S.A. w W. w likwidacji na rzecz skansenu (...) w R..

Dowód: protokół z dnia 8.11.2002r.k. 21.

Kompresor (przyczepa kołowa) znajduje się na terenie skansenu. Przedmiot ten był własnością J. M., który w 1997r. przekazał go na potrzeby powstającej ekspozycji kolejnictwa wąskotorowego w R.. Nie sporządzono pisemnej umowy.

Dowód: zeznania świadka J. M. k. 411 – 413(k. 5416 - 418), oświadczenie z dnia 9.10.97r. k. 11.

Na terenie skansenu znajdują się agregaty prądowórcze będące w posiadaniu (...). Nie ma możliwości stwierdzenia, że jeden z nich to ten sam agregat co wskazany w protokole z dnia 22 kwietnia 2004r. oraz, że jego właścicielem nie jest powód.

Dowód: protokół darowizny z dnia 22 kwietnia 2004r. k. 10, zeznania świadka J. Ł.- protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 242.

Podnośniki wagonowe (dźwigownik śr. 4 szt/części).

Na terenie skansenu znajdują się dwa komplety, jeden komplet był na stacji od czasów (...). Znajdujący się na terenie skansenu podnośnik wagowy jest na wyposażeniu hali remontowej. Jest on własnością Gminy i został nabyty w 2008r. Z protokołu przeniesienia środków trwałych oraz przedmiotów nietrwałych znajdujących się na terenie O. Kolei Dojazdowych z dnia 8 listopada 2002r. wynika, że (...) S.A. w W. w likwidacji przekazało na rzecz skansenu kolei wąskotorowych w R. ruchomości wymienione m. in. w pkt 7 – 9, tj. dźwignik śrubowy wysokość podnoszenia 295, udźwig 8mg, symbol indeksu (...), dźwignik symbol indeksu (...), podnośnik torowy 15-01 2szt, symbol indeksu (...).

Dowód: zeznania świadka M. F. (1) – protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 241v. zeznania świadka J. Ł.- protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 242, protokół przekazania środków trwałych z dnia 8.11.2002r, k.25.

Przyczepa do drezyny znajduje się na terenie skansenu. Przyczepa jest pozostałością po (...). Na terenie tym po 2001r. nie było innych przyczep do drezyny. Model, który znajduje się na terenie skansenu nie ma hamulca ręcznego. Jest to inna przyczepa niż wskazana przez powoda w wykazie tj. protokół z dnia 29 listopada 2009r. i stanowiącym do niego załącznikiem – wykaz majątku ruchomego, gdzie w grupie środki transportu wymieniona została przyczepa do drezyny – dwuosobowa z hamulcem ręcznym.

Dowód: zeznania świadka M. F. (1) – protokół nagrania rozprawy z dnia 3grudnia 2013r. k. 241v., protokół z dnia 29 listopada 2002r. wraz z wykazem majątku ruchomego k. 29

Frezarka do metalu nie znajduje się na terenie skansenu w R.. Z dokumentu z dnia 15 kwietnia 1999r. nie wynika aby powód takie urządzenie otrzymał.

Dowód: M. P. (1) - protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 242., pismo z dnia 15.04.1999r.k.13

Strugarka do metalu znajduje się na terenie kolejki wąskotorowej w R.. Zakład (...) S.A. w S. wyraził zgodę na przekazanie na rzecz tworzonego (...) Kolei Wąskotorowej dwóch zabytkowych obrabiarek: dłutownicy nr inwet. 404 37-300 i strugarki do obróbki kół stożkowych nr inwet. 404 69-5-32. Zgodnie z rachunkiem nr (...) Dolomitowe Zakłady (...) w likwidacji sprzedały na rzecz powoda 4 rzeczy ruchome, w tym strugarkę poprzeczną.

Dowód: rachunek nr (...) k. 8, umowa z dnia 15.04.1999 k. 13.

Maszyna parowa 1906 r. (ekspozycja) stanowi element ekspozycji w skansenie kolei wąskotorowej w R.. Uchwałą nr VIII/7/94 z dnia 3 listopada 1994r. Zarząd Gminy w Z. wyraził zgodę na przekazanie nieodpłatnie maszyny parowej z cegielni (...) w R..

Dowód: uchwała nr VIII/7/94 k. 201, protokół zdawczo- odbiorczy z dnia 3 listopada 1996r. k 200.

Maszyna parowa (ekspozycja) znajduje się na terenie skansenu w R. i pochodzi z gorzelni w P.. PHU (...) sp. z o.o. w P. w dniu 15 listopada 1996r. przekazało Towarzystwu Miłośników (...) w R. maszynę parową z gorzelni.

Dowód: dowód wydania z dnia 15 listopada 1996r. k. 9.

Właścicielem silnika D. jest Pan D. O.. Przekazał on w/w silnik na rzecz Towarzystwa Miłośników (...), jednakże jego intencją nie było przeniesienie prawa własności na rzecz Towarzystwa, a pozostawienie tego eksponatu na potrzeby założonego muzeum.

Dowód: zeznania świadka T. P. - protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 242v, zeznania świadka D. O. - protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 242., oświadczenie z dnia 2 listopada 2004r. oświadczenie k. 20.

Silnik D. G. (...) znajduje się w skansenie w R.. Stanowi on własność T. P. i został on przekazany powodowi, na rzecz muzeum w R..

Dowód: zeznania świadka T. P. - protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 242v., zeznania świadka D. O. - protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 242, M. P. (1) - protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 242.

Tokarka pociągowa do kół (ekspozycja) znajduje się na terenie skansenu w R. i stanowi element ekspozycji. Nie jest własnością powoda. Została przekazana przez (...) S.A. w W. w likwidacji na rzecz skansenu kolei wąskotorowych w R. zgodnie z protokołem przeniesienia środków trwałych znajdujących się na terenie Kolei Dojazdowej w O..

Dowód: protokół przekazania środków trwałych (...) z dnia 8 listopada 2002r. k. 25.

Pompa V. (ekspozycja) jest elementem ekspozycji w skansenie w R.. Protokołem z dnia 30 marca 2000r. Towarzystwo (...) przekazało Panu J. G. jako nowemu Prezesowi Towarzystwa eksponaty i maszyny w skład, których m.in. wchodziła pompa wodna (...).

Dowód: protokół z dnia 30.03.2000r. k. 43, zeznania świadka T. P. - protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 242v., zeznania świadka D. O. - protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 242.

Dłutownica znajduje się na terenie skansenu w R.. Zakład (...) S.A. w S. wyraził zgodę na przekazanie na rzecz tworzonego muzeum kolei wąskotorowej dwóch zabytkowych obrabiarek w tym dłutownicy nr inwet. 404 37-300

Dowód: umowa z dnia 15.04.1999 k. 13.

Przekrój smoczka parowozowego w ilości 1 szt., znajduje się na terenie skansenu w R. i jest elementem ekspozycji. Protokołem z dnia 30 marca 2000r. Towarzystwo (...) przekazało Panu J. G. jako nowemu Prezesowi Towarzystwa eksponaty i maszyny w skład, których m.in. wchodził przekrój smoczka parowozowego.

Dowód: protokół z dnia 30.03.2000r. k. 43.

Zestaw osi Huty (...) znajduje się na terenie skansenu. Pismem z dnia 23 czerwca 1999r, Huta (...) S.A. w G. zwróciła się do Towarzystwa o odbiór wykonanej dla nich ekspozycji wyrobów huty.

Dowód: pismo Huty z dnia 23 czerwca 1999r. k. 26, potwierdzenie wydania materiału k. 27.

Szyny - 48 t, podkłady – 100t znajdowały się w posiadaniu Towarzystwa Miłośników (...) z siedzibą w N.. Szyny zostały przekazane przez (...) do przechowania. Po wypowiedzeniu umowy dzierżawy przez Gminę K. w 2004r., (...) zwróciło się go Gminy o dalsze ich przechowanie. W 2008r. podkłady zostały sprzedane przez (...) - Gminie K.. Następnie Gmina sprzedawała podkłady. Obecnie na terenie stacji kolejowej w R. przedmiotów tych nie ma. Na terenie stacji w R. znajdują się inne pozostałe podkłady, które wykorzystywane są do bieżących remontów.

Dowód: zeznania świadka M. P. (1) - protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 242, zeznania świadka J. Ł.- protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 242, arkusz spisu natury z dnia 7 czerwca 2004r. k. 38.

Na terenie stacji nie było lokomotywy (...)2 354.

Dowód: protokół zdawczo – odbiorczy z dnia 29 listopada 2002r. wraz z załącznikiem k. 28r.

Lokomotywa (...)2 355. (pług rotacyjny), znajduje się na terenie stacji, lokomotywa została sprowadzona z B..

Dowód: zeznania świadka M. P. (1) - protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r., zeznania świadka Z. G. – protokół nagrania rozprawy z dnia 11 lutego 2014r., zeznania świadka J. Ł.- protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r., protokół zdawczo – odbiorczy z dnia 29 listopada 2002r. wraz z załącznikiem k. 28r.

Zgodnie z postanowieniem Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 22 czerwca 2012r. sygn. akt I Ns 330/12 właścicielem wagonu osobowego AW Ś. oraz dwóch podwozi wagonów B. (...) jest Gmina K., która nabyła te ruchomości przez zasiedzenie w dniu 25 stycznia 1997r.

Dowód: postanowienie SR w Raciborzu z dnia 22 czerwca 2012r., I Ns 330/12, zeznania świadka M. P. (1) - protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 242, zeznania świadka Z. G. – protokół nagrania rozprawy z dnia 11 lutego 2014r.

W grudniu 2004r. na terenie stacji zatrzymano samochód, na którym znajdowały drobne rzeczy ruchome. Na terenie stacji znajdowało kilka samochodów m.in. się samochód tzw. „I. unico” z metalową naczepą. Towarzystwo nie przedstawiło Gminie K. dokumentu potwierdzającego prawo własności powoda do tego samochodu. Przedłożono dowód rejestracyjny tego pojazdu, z którego wynikało, że właścicielem jest Pani (...), dołączono umowę sprzedaży, z

której wynikało że Pani (...) sprzedała ten samochód Panu Sitko i P.. W marcu 2005r. zgłosił się do Urzędu Gminy Pan P., któremu zezwolono na wymontowanie akumulatora. Zwrócono się do niego o wyładowanie naczepy i zabrania tego samochodu. Pan P. nie uczynił tego albowiem nie wyraził mu na to zgody J. G.. W dniu 1 lipca 2005r. w obecności Pana P., Pana Z. G. i przedstawicieli Gminy otwarto naczepę i dokonano komisijnego rozładowania. Przedstawiciel powoda został wyprowadzony z terenu stacji R.. Naczepa była wypełniona drobnymi rzeczami, częściami taboru kolejowego – części do silnika, narzędzia. Rzeczy te zostały zmagazynowane na terenie stacji R.. Były one opisywane w protokole, rzeczy te nie były oznakowane. Pan P. nie przedstawił dowodu własności tych rzeczy. Po zakończeniu czynności samochód został przez niego zabrany.

Samochód S. P. (...) jest własnością J. S. i miał on być eksponatem w muzeum. Został on kupiony dla niego przez T. P. i odrestaurowany.

Na terenie skansenu znajdował się też samochód S. (straż pożarna). Zarządzeniem Burmistrza Miasta K. nr B. (...) -2-193/03 z dnia 30 października 2003r. przekazano nieodpłatnie na rzecz Towarzystwa Miłośników (...) w R. w/ w samochód gaśniczy używany przez OSP T. Typu S. (...) o nr rej. (...). Zarządzeniem nr B. (...) - (...) z dnia 4 marca 2010r. Burmistrz Miasta K. anulował zarządzenie z dnia 30 października 2010r. nr B. (...) -2-193/03. Samochód S. nadal ma stanowić eksponat w obiekcie zabytkowej stacji kolejki wąskotorowej w R..

Dowód: zeznania świadka M. P. (1) - protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 242. zeznania świadka J. S. - protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 243., umowa darowizny i zwolnienia z długu z dnia 31 lipca 2003r., zeznania świadka Z. G. – protokół nagrania rozprawy z dnia 11 lutego 2014r., zeznania świadka M. P. (2) – protokół nagrania z rozprawy z dnia 11 lutego 2015r. protokół z dnia 1.07.2005r., zarządzenie z dnia 30.10.2003r., zarządzenie z dnia 30 października 2010r. nr B. (...) -2-193/03 k. 173, protokół przekazania z dnia 15 lipca 2003r. k.8, pismo z dnia 12 września 2004r. k. 9, protokół darowizny z dnia 22 kwietnia 2004r. k. 10, protokół darowizny z dnia 10 września 2003r. k. 11, oświadczenie z dnia 1 lipca 2015r. k. 20.

Pług odśnieżny 2 osiowy w 2008r. był przedmiotem postępowania przygotowawczego prowadzonego przez Komisariat Policji w K. albowiem był on porzucony na torze w okolicach S.. Został on przekazany do depozytu, pod opiekę jednemu z pracowników stacji w R.. Depozyt ten został zlikwidowany, gdyż nie ustalono jego właściciela. Urząd Skarbowy R. przeprowadził licytację, a Gmina K. nabyła ten pług na licytacji.

Dowód: zeznania świadka M. P. (1) - protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 242, postanowienie Naczelnika US w R. z dnia 20.03.2012r. k. 175.

Ciągnik H., znajdujący się na terenie stacji w R. jest własnością J. S., który nabył go od Pana S. R. w 1993r. Miał on być eksponatem w muzeum. Ciągnik ten jest częściowo rozebrany i zdekompletowany.

Dowód: zeznania świadka J. S. - protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 243., umowa darowizny i zwolnienia z długu z dnia 31 lipca 2003r. k. 22, zeznania świadka M. P. (1) - protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 242

Szlifierka do noży znajduje się na terenie kolejki w R., została przekazana przez (...) S.A w W. w 2002r. na rzecz Skansenu (...) w R..

Dowód protokół z dnia 8 listopada 2002r. k. 21.

Sprężarka parowozowa (zainstalowana na PW-53), znajduje się na terenie kolejki w R., została przekazana przez (...) S.A w W. w 2002r. na rzecz Skansenu (...) w R..

Dowód protokół z dnia 8 listopada 2002r. k. 21.

Lokomotywa elektryczna S. znajduje się na terenie stacji kolejowej w R.. Jest ona własnością D. O., który ją sprowadził na teren skansenu.

Dowód: zeznania świadka J. Ł.- protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 242., zeznania świadka T. P. - protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 242v., zeznania świadka D. O. - protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 242., oświadczenie z dnia 2 listopada 2004r. oświadczenie k. 20., oświadczenie z dnia 2 listopada 2004r. k. 19. zeznania świadka M. F. (2) – protokół nagrania rozprawy z dnia 11 lutego 2014r.

Na terenie stacji kolejowej w R. nie ma transformatora spawalniczego i spawarki Cen 160, której wydania domaga się powód. Na potrzeby stacji kolejowej sprowadzono transformator spawalniczy i spawarkę Cen po 2009r.

Dowód: zeznania świadka M. P. (1) - protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 242, zeznania świadka J. Ł.- protokół nagrania rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. k. 242., umowa darowizny i zwolnienia z długu z dnia 31 lipca 2003r. k. 22.

Sąd dokonał oceny całego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego na mocy o art. 233 kpc w oparciu o dowody z dokumentów zeznania świadków oraz przesłuchanie stron. W toku postępowania, żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności przedstawionych dokumentów a spór w zasadzie dotyczył treści tych dokumentów i oceny czy dany dokument stanowi dowód nabycia prawa własności czy też nie. Sąd zatem nie dopatrywał się podstaw, aby jakimkolwiek z przedstawionych dokumentów odmówić waloru wiarygodności. Sąd swoje ustalenia oparł też o zeznania świadków: R. S., J. Ł., M. P. (1), M. R., J. M., T. P., D. O., J. S., M. P. (2) oraz częściowo zeznaniach Z. G.. Zeznania tego ostatniego świadka odnośnie prawa własności rzeczy nie zasługiwały na uwzględnienie, albowiem nie widział on żadnych dokumentów potwierdzających prawo własności Towarzystwa co do tych rzeczy, a swoją wiedzę opierał na swojej ocenie i obserwacji. Jego zeznania w tym zakresie potwierdzają fakt, że Towarzystwo co do rzeczy które były przywożone na teren kolejki, były na pewno w posiadaniu Towarzystwa. W pozostałym zakresie Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadków, nie było żadnych podstaw by zeznaniom tym odmówić wiarygodności.

Sąd zważył, co następuje:

W ustalonym stanie faktycznym powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód domagał się nakazania pozwanym Gminie K. i Miejskiemu Ośrodkowi (...) z siedzibą w K., aby wydali przetrzymywane przez nich przedmioty stanowiące rzeczy ruchome wskazane w załączniku nr 1 (k. 5-6) znajdujące się na stacji kolei wąskotorowej w R. oraz domagał się zasądzenia od pozwanych na jego rzecz kwoty 99.000,00 zł tytułem bezumownego korzystania z w/w uprzedzeń i maszyn.

Przepis art. 222 § 1 kc stanowi, że właściciel może żądać od osoby, która włada faktycznie jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą. Przedmiotem roszczenia windykacyjnego co do zasady jest wydanie rzeczy. Legitymacja czynna w procesie, w którym powód dochodzi roszczenia windykacyjnego przysługuje właścicielowi rzeczy. Ciężar dowodu, że prawo własności spornej rzeczy należy do osoby, której roszczenie windykacyjne jest realizowane w procesie, spoczywa zgodnie z art. 6 kc oraz art. 232 kpc na powodzie. Innymi słowy by skutecznie powód mógł skorzystać z roszczenia windykacyjnego, przede wszystkim w winien wpierw wykazać, na ogólnych zasadach własność rzeczy, których wydania się domaga. Biernie legitymowana jest z kolei strona, która faktycznie włada cudzą rzeczą bez podstawy prawnej. Może to być posiadacz, jak też osoba władająca nią w cudzym imieniu, czyli dzierżyciel. Na właścicielu spoczywa obowiązek udowodnienia, że pozwany włada rzeczą (art. 6 kc) czyli musi być w ich posiadaniu.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe i dokonana przez Sąd ocena zgromadzonych w sprawie dowodów nakazywała uznać, że powód nie wykazał w toku tego postępowania prawa własności do wskazanych przez niego rzeczy, których się domaga się wydania względnie nie wykazał, aby pozwani byli w posiadaniu tych rzeczy.

Ustalono, że K. (...) (c-20, c-30) znajdowały się na terenie stacji. Kocioł (...) znajdujący się w tzw. hoteliku został uszkodzony podczas nieprawidłowej eksploatacji przez powoda w 2003r. Został on wymontowany przez powoda, a następnie przekazany przez Pana G. – świadkowi M. R., który zabrał go do miejsca swojego zamieszkania. Drugi model

kotła został zniszczony, nie ma go obecnie na terenie stacji w R.. Kocioł, który znajduje się na terenie skansenu został zakupiony przez Gminę. Sąd w tym zakresie oparł się przede wszystkim na zeznaniach świadków M. F. (1), M. R., M. P. (1) i J. R.. Dwaj pierwsi świadkowie opisali co stało się z kotłami wskazanymi. Z kolei pozostali zeznali, że kotłów tych na stacji faktycznie już nie ma.

Z. spalinowa znajduje się na terenie stacji kolejowej w R.. Właścicielem jest J. Ł., który przywiózł ją w 2009r. z P. razem z M. R.. Jest to jedyna zakrętarka spalinowa na terenie stacji. Świadek J. Ł. zeznał, że to on jest jej właścicielem. Powód nie podważył zeznań tego świadka, nie przedłożył też dokumentu z którego wynikałoby, że jest on jego właścicielem. Protokół zdawczo - odbiorczy z dnia 29 listopada 2002r. oraz wykaz majątku nie stanowią dokumentów dowodzących, że powód jest jej właścicielem.

Piaskarka znajduje się na terenie stacji kolejowej i jest w posiadaniu Miejskiego Ośrodka (...) w K.. Towarzystwo nie posiada dokumentu potwierdzającego jego własność co do w/w przedmiotu. Przedmiot ten został podarowany przez (...) sp. z o.o. w R. na podstawie umowy darowizny z dnia 31 lipca 2003r. Towarzystwu wyłącznie na potrzeby powstającego w R. muzeum. Wynika to po części z § 1 umowy darczyńca mając na uwadze potrzeby obdarowanego w zakresie kontynuowania (...) Centrum (...), (...) i Kolejnictwa wąskotorowego w R.. Świadek J. S. potwierdził, że celem darowizny było przeznaczenie rzeczy wskazanych w umowie na cele powstającego muzeum w R. i tam rzeczy te docelowo powinny się znajdować. Zeznania świadków R. S. i M. P. (1) potwierdził, że piaskarka znajduje się na terenie stacji kolejowej. Zatem celem i zamiarem darczyńcy było darowanie i przekazanie piaskarki z konkretnym miejscem jej przeznaczenia – do Centrum (...), (...) w R..

Wiertarka kolumnowa znajduje się na terenie stacji kolejowej.

Z dokumentu stanowiącego protokół z dnia 8 listopada 2002r. wynika, że w ramach środków trwałych i przedmiotów (...) S.A. w W. w likwidacji przekazała Skansenowi (...) w R. wiertarkę elektryczną stojakową do metali 380v, 1,5 KW, symbol indeksu (...). Powód nie wykazał zgodnie z art. 6 kc, że jest właścicielem wiertarki kolumnowej. Przede wszystkim protokół z dnia 8 listopada 2002r. nie stanowi dowodu prawa własności powoda do tej rzeczy. Ponadto powód nie wykazał w toku procesu, że wiertarka elektryczna stojakowa do metali 380v, 1,5 KW, symbol indeksu (...) jest tożsama z wiertarką kolumnową. Reasumując powód nie wykazał, że jest właścicielem wiertarki kolumnowej.

Powód domagał się wydania dwóch tokarek. Ustalono, że na terenie skansenu w R. znajdują się trzy tokarki. Umową darowizny z dnia 31 lipca 2003r. (...) przekazała urządzeniu pozwanej Gminie K. na potrzeby powstającego wówczas w R. muzeum techniki i kolejnictwa wąskotorowego. Powód nie wskazał żadnych cech identyfikujących jakie dwie tokarki są przedmiotem jego własności (art. 6 kc). Ponadto Towarzystwo nie posiada dokumentu potwierdzającego jego własność co do w/w przedmiotów. Przedmiot ten został podarowany przez (...) sp. z o.o. w R. na podstawie umowy darowizny z dnia 31 lipca 2003r. Towarzystwu wyłącznie na potrzeby powstającego w R. muzeum. Wynika to po części z § 1 umowy darczyńca mając na uwadze potrzeby obdarowanego w zakresie kontynuowania (...) Centrum (...), (...) i Kolejnictwa wąskotorowego w R., a przede wszystkim z zeznań świadka J. S., który potwierdził, że celem darowizny było przeznaczenie rzeczy wskazanych w umowie na cele powstającego muzeum w R. i tam rzeczy te docelowo miały się znajdować.

P. ramowa znajduje się na terenie użytkowym przez Miejski Ośrodek (...). W protokole z dnia 8 listopada 2002r. pkt 2 wskazano, że umowa dotyczy piły bramowej do metalu. Przedmiot ten został przekazany przez (...) S.A. w W. w likwidacji na rzecz skansenu (...) w R.. Pomijając fakt wskazania w umowie określenia „piła bramowa...”, to na uwadze należy mieć, że przedstawiony dokument z dnia 8 listopada 2002r. stanowiący protokół przekazania maszyn i urządzeń będących na terenie O. Kolei Dojazdowej, stanowi jedynie dowód objęcia w posiadanie przez Skansen (...) w R. rzeczy wymienionych w tym dokumencie. Z jego treści nie wynika by rzeczy te stanowiły przedmiot własności Towarzystwa, co najwyżej jest dowodem na objęcie w posiadanie faktyczne tych rzeczy przez Towarzystwo. Tym samym stwierdzić należało, że powód zgodnie z art. 6 kc nie wykazał prawa własności do tej rzeczy.

Kompresor (przyczepa kołowa) znajduje się na terenie skansenu. Przedmiot ten został przekazany przez właściciela J. M. w 1997r. na potrzeby powstającej ekspozycji kolejnictwa wąskotorowego w R. i dla tego miejsca został przekazany. Nie sporządzono pisemnej umowy. Ustaleń w tym zakresie dokonano w oparciu o oświadczenie z dnia 9 października 1997r. oraz o zeznania świadka J. M., które w toku procesu nie zostały podważone i nie było podstaw od odmowy im waloru wiarygodności.

Z dokumentu w/w wynika, że dokonano darowizny kompresora na rzecz Towarzystwa dla celów związanych z założonym w R. muzeum. Potwierdził to w swoich zeznaniach świadek J. M. i dodał, że kompresor był przeznaczony wyłącznie dla R.. Czyli warunkiem przekazania tej rzeczy do R. było miejsce przeznaczenia i wykorzystania. Stwierdzić więc należało, że rzecz ta, winna pozostać na terenie i w posiadaniu muzeum w R..

Na terenie skansenu znajdują się agregaty prądotwórcze będące w posiadaniu (...). Nie ma możliwości stwierdzenia, że jeden z nich to ten sam agregat co wskazany w protokole darowizny z dnia 22 kwietnia 2004r. oraz, że jego właścicielem jest powód. Przedstawiony przez powoda protokół z dnia 22 kwietnia 2004r. nie stanowi dowodu na to, że jest on właścicielem jednego z agregatów znajdujących się w posiadaniu pozwanych. Przede wszystkim w tym wypadku nie ma możliwości ustalenia, o który agregat chodzi i weryfikacji tego. Pamiętać należy, że zgodnie z art. 6 kc to powód winien wykazać swoją własność co do oznaczonej rzeczy i w taki sposób by nie budziło to wątpliwości. W tym przypadku powód tego nie uczynił albowiem nie wskazał elementów identyfikujących przedmiot, którego wydania się domaga. Dodać też należy, że w protokole zdawczo odbiorczym z dnia 29 listopada 2002r. oraz dołączonym do niego wykazie majątku ruchomego brak jest też wskazania takiego urządzenia.

Na terenie skansenu znajdują się dwa komplety podnośników wagonowych, jeden komplet znajdował się na stacji od czasów, gdy teren ten zajmowała (...). Znajdujący się na terenie skansenu podnośnik wagowy jest na wyposażeniu hali remontowej. Jest on własnością Gminy i został nabyty w 2008r. Sąd dokonując ustaleń oparł się w tym zakresie na zeznaniach świadka J. Ł. oraz dokumencie w postaci protokołu z dnia 8 listopada 2002r. (k. 25). Powód nie wykazał zgodnie z art. 6 kc, że jest właścicielem podnośnika. Przede wszystkim protokół z dnia 8 listopada 2002r. nie stanowi dowodu prawa własności co do podnośników, które znajdowały wcześniej w posiadaniu kolejki wąskotorowej i stanowi co najwyżej dokument potwierdzający objęcie w posiadanie rzeczy wskazanych w nim. Natomiast podnośnik znajdujący się na hali remontowej jest własnością Gminy, o czym zeznali świadkowie.

Na terenie Kolei Wąskotorowej w R. znajduje się przyczepa do drezyny. Jak ustalono przyczepa ta jest pozostałością po (...). Na terenie tym po 2001r. nie było innych przyczep do drezyny. Model, który znajduje się na terenie skansenu nie ma hamulca ręcznego. Jest to inna przyczepa niż wskazana przez powoda w wykazie, tj. protokole z dnia 29 listopada 2002r. wraz załącznikiem – wykazem majątku ruchomego, gdzie w grupie środki transportu wymieniona została przyczepa do drezyny – dwuosobowa z hamulcem ręcznym. Ustaleń tych Sąd dokonał w oparciu o przesłuchanie stron - zeznania M. F. (1) oraz protokół z dnia 29 listopada 2002r. wraz z wykazem majątku ruchomego. Innymi słowy powód nie wykazał, że przyczepa, której wydania się domaga jest tożsama, z tą która jest na terenie skansenu.

Frezarka do metalu nie znajduje się na terenie skansenu w R.. Powód nie wykazał, by w/w przedmiot był w posiadaniu pozwanych, a z dokumentu z dnia 15 kwietnia 1999r. nie wynika aby powód takie urządzenie otrzymał.

Ustalono, że strugarka do metalu znajduje się na terenie kolejki wąskotorowej w R.. Zakład (...) S.A. w S. wyraził zgodę na przekazanie na rzecz tworzono muzeum kolejki wąskotorowej dwóch zabytkowych obrabiarek: dłutownicy nr inwet. 404 37-300 i strugarki do obróbki kół stożkowych nr inwet. 404 69-5-32. Z rachunku nr (...) wynika natomiast, że Dolomitowe Zakłady (...) w likwidacji sprzedały na rzecz powoda 4 rzeczy ruchome, w tym pod pozycją nr 1 strugarkę poprzeczną. W umowie z dnia 15 kwietnia 1999r. wyraźnie stwierdzono, że przedmioty w niej wskazane, w tym strugarka została nieodpłatnie przekazana do tworzono muzeum kolejki wąskotorowej w R.. W dokumencie wskazano zatem miejsce przeznaczenia strugarki do metalu jest muzeum w R.. Powyższy dokument nie może on stanowić dowodu własności powoda, tym bardziej, iż rzeczy te mogły zostać oddane do nieodpłatnego używania (umowa użyczenia). Natomiast jeżeli chodzi o przedstawiony przez powoda rachunek nabycia strugarki

poprzecznej, to nie wykazano, że ten rodzaj strugarki jest w posiadaniu pozwanych. Tym samym powód nie wykazał prawa własności strugarki do metalu znajdującej się na terenie kolejki. (art. 6 kc).

Ustalono, że maszyna parowa 1906 r. (ekspozycja) stanowi element ekspozycji w skansenie kolei wąskotorowej w R.. Uchwałą nr VIII/7/94 z dnia 3 listopada 1994r. Zarządu Gminy w Z. maszyna parowa z cegielni (...) została nieodpłatnie przekazana Towarzystwu Miłośników (...) w R.. W tym wypadku podnieść należy, że powód jako dowód nabycia prawa własności przedstawił jedynie uchwałę Zarządu Gminy. Wyraźnie wskazać należy, że sam akt administracyjny stanowiący zezwolenie - tak jak w tym wypadku - na nieodpłatne przekazanie rzeczy nie stanowi cywilnoprawnej zgody właściciela - Gminy Z. na przeniesienie własności. Powinna zostać zawarta umowa cywilnoprawna np. darowizna, sprzedaż co do dalszego losu w/w przedmiotu. Dopiero tak prawidłowo zawarta umowa rodziłaby określone skutki prawne w zakresie prawa własności. Dopiero na tej podstawie w oparciu o przedstawioną umowę cywilnoprawną, Sąd mógłby dokonać ustalenia czy powód jest właścicielem w/w przedmiotu. Sąd podzielił tym samym stanowisko jakie wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 stycznia 2013r. w sprawie I CSK 295/12. Zatem stwierdzić należało, że powód nie wykazał swojego prawa własności do maszyny parowej z 1906r. (art. 6 kc).

Maszyna parowa stanowi ekspozycję i znajduje się na terenie skansenu w R.. Urządzenie to zostało przez PHU (...) sp. z o.o. w P. w dniu 15 listopada 1996r. przekazane Towarzystwu Miłośników (...) w R.. Powód jako dowód dla wykazania jego prawa własności co do tej rzeczy przedłożył dowód wydania z dnia 15 listopada 1996r. Dokument ten potwierdza jedynie, że Towarzystwo Miłośników (...) w R. odebrało maszynę parową z gorzelni. Za pomocą tego dokumentu powód wykazał jedynie, że Towarzystwo objęło w posiadanie w/w przedmiot, w żadnym wypadku nie stanowi dowodu na to, że stało się jego właścicielem. Tym samym powód nie dopełnił obowiązku dowodzenia z art. 6 kc.

Jeżeli chodzi o Silnik D. to znajduje się on na terenie stacji w R., a jego właścicielem był D. O.. Z kolei silnik D. G. (...) również znajduje się w skansenie w R.. Stanowi on własność T. P.. Z ustaleń poczynionych przez Sąd wynika, że przekazali oni w/w silniki na rzecz Towarzystwa Miłośników (...), jednakże ich intencją nie było przeniesienie prawa własności na rzecz Towarzystwa, a pozostawienie tych eksponatów na potrzeby założonego muzeum. W tym zakresie Sąd oparł się na zeznaniach przede wszystkim świadków T. P. i D. O.. Świadek D. O. zeznał, że to on był właścicielem silnika deutz oraz lokomotywy elektrycznej S.. T. P. zeznał z kolei, że jest właścicielem silnika D. G. (...). Oboje też wskazali, że podpisali oni oświadczenie z dnia 2 listopada 2004r. Z dokumentu tego wynika, że T. P. i D. O. przekazali na rzecz Towarzystwa przedmioty wskazane w tym dokumencie. Na rozprawie zeznali jednak, że celem i ich intencją było przekazanie prawa własności tych przedmiotów nie na rzecz Towarzystwa, lecz przekazanie ich na potrzeby założonego w R. muzeum. Towarzystwo było zatem w posiadaniu tych rzeczy, a nie ich właścicielem. Sąd uznał więc na tej podstawie, że brak jest podstaw do uznania, że to powód jest właścicielem w/w rzecz. Powód nie przedstawił żadnego innego dowodu dla wykazania przysługującego mu prawa własności do tych rzeczy ruchomych (art. 6 kc).

Tokarka pociągowa do kół znajduje się na terenie skansenu w R. i stanowi element ekspozycji. (...) Państwowe S.A. w W. w likwidacji powyższą ruchomość przekazało na rzecz skansenu w R. zgodnie z protokołem z dnia 8 listopada 2002r. przeniesienia środków trwałych (...) znajdujących się na terenie Kolei Dojazdowej w O.. Dla wykazania prawa własności powód przedłożył jedynie protokół z dnia 8 listopada 2002r. Wskazać należy, że powód nie wykazał zgodnie z art. 6 kc, że jest właścicielem tokarki pociągowej. Przede wszystkim protokół z dnia 8 listopada 2002r. nie stanowi dowodu prawa własności co do tej rzeczy, co najwyżej dokument ten stanowić może dowód potwierdzający objęcie w posiadanie rzeczy wskazanych w nim. Powód nie przedstawił innego dowodu, który mógłby potwierdzić jego własność.

Pompa V. jest elementem ekspozycji w skansenie w R.. Protokołem z dnia 30 marca 2000r. Towarzystwo (...) przekazało J. G. jako nowemu Prezesowi Towarzystwa eksponaty i maszyny w skład, których m.in. wchodziła pompa wodna (...). Żadnego innego dokumentu co do powyższej rzeczy powód nie przedstawił. Zgodzić należy się ze stanowiskiem pozwanych, że dokument ten co najwyżej stanowi spis eksponatów znajdujących się w skansenie w R.. Świadek T. P. i D. O. zeznali, że ten protokół sporządzony był w okresie kiedy musieli zrezygnować w pełnionych w Towarzystwie funkcji.

Dłutownica znajduje się na terenie skansenu w R.. Zakład (...) S.A. w S. wyraził zgodę na przekazanie na rzecz tworzonego muzeum kolei wąskotorowej dwóch zabytkowych obrabiarek, w tym dłutownicy nr inwet. 404 37-300

W umowie z dnia 15 kwietnia 1999r. wyraźnie stwierdzono, że przedmioty w niej wskazane, w tym dłutownica została nieodpłatnie przekazana do tworzonego muzeum kolei wąskotorowej w R.. W dokumencie wskazano zatem miejsce jej przeznaczenia i jest nim muzeum w R.. Powyższy dokument nie może on stanowić dowodu własności powoda, tym bardziej iż rzeczy te mogły zostać oddane do nieodpłatnego używania (umowa użyczenia). Natomiast jeżeli chodzi o przedstawiony przez powoda rachunek nabycia strugarki poprzecznej, to nie wykazano, że ten rodzaj strugarki jest w posiadaniu pozwanych.

Przekrój smoczka parowozowego znajduje się na terenie skansenu w R. i jest elementem ekspozycji. Protokołem z dnia 30 marca 2000r. Towarzystwo (...) przekazało J. G. jako nowemu Prezesowi Towarzystwa ekspozyty i maszyny w skład, których m.in. wchodził przekrój smoczka parowozowego. Po raz kolejny wskazać należy, że dokument ten nie może być dokumentem na podstawie, którego powód wywodzić może swoje prawo własności.

Zestaw osi Huty (...) znajduje się na terenie skansenu. Pismem z dnia 23 czerwca 1999r, Huta (...) S.A. w G. zwróciła się do Towarzystwa o odbiór wykonanej dla nich ekspozycji wyrobów huty. Powód na wykazanie prawa własności co do tej rzeczy przedstawił dwa dokumenty tj. pismo Huty z dnia 23 czerwca 1999r. i potwierdzenie wydania materiału. Pierwsze pismo stanowi dokument, z którego wynika że powód został poinformowany o możliwości odbioru ekspozycji wyrobów Huty (...). Z drugi dokument przedstawiony przez powoda potwierdza, że rzeczy te zostały z Huty (...) odebrane przez powoda. Stwierdzić więc należało, że w zasadzie pierwszy dokument stanowi korespondencję, a drugi co najwyżej świadczy o objęciu w posiadanie ekspozycji przygotowanej przez Hutę (...). Nie są to dokumenty potwierdzające własność powoda. Innych dowodów powód też nie przedstawił. Zatem nie wykazano, że zestaw osi Huty (...) stanowi własność powoda (art. 6 kc).

Ustalono, że szyny i podkłady znajdowały się w posiadaniu Towarzystwa Miłośników (...) z siedzibą w N.. Szyny zostały przekazane przez (...) do przechowania. Po wypowiedzeniu umowy dzierżawy przez Gminę K. w 2004r., (...) zwróciło się go Gminy o dalsze ich przechowanie. W późniejszym okresie, tj. w 2008r. podkłady zostały sprzedane przez (...) - Gminie K.. Obecnie na terenie stacji kolejowej w R. przedmiotów tych nie ma. Na terenie stacji znajdowały się też inne podkłady. Ustaleń tych Sąd dokonał w oparciu o zeznania świadka M. P. (1) i J. Ł.. Przedstawiony przez powoda arkusz spisu z natury dotyczący szyn, nie stanowi dowodu własności. Co najwyżej jest dokumentem potwierdzającym, że Towarzystwo było w posiadaniu podkładów w czerwcu 2004r. Fakt ten potwierdzają też świadkowie w swoich zeznaniach, dodając że zostały one przekazane przez (...) S.A. w W. w likwidacji, a w późniejszym okresie zostały sprzedane. Świadek J. Ł. zeznał nadto, że podkłady częściowo zostały sprzedane, a te które są nie należą do powoda. Ponadto odnośnie podkładów to przedstawiona faktura jest z roku 2006, a więc wystawiona została dwa lata po dacie wypowiedzenia Towarzystwu umowy dzierżawy. Jako datę sprzedaży wskazano na fakturze dzień 3 października 2003r. Dokument ten budzi wątpliwości Sądu, nie mniej jednak nawet jeżeli przyjąć, że powód wykazał swoje prawo własności co do w/w podkładów to w żaden sposób nie wykazał, że pozwani są w ich posiadaniu. Na terenie Skansenu znajdowały się podkłady (...), jak inne zgromadzone co wynika chociażby z arkusza spisu z natury z 2004r. oraz zeznań świadka J. Ł.. Na powódzie ciąży obowiązek wykazania nie tylko prawa własności, ale również faktu, że te podkłady, w których posiadaniu są pozwani należą do niego. Tego powód w toku postępowania nie uczynił.

Na stacji wąskotorowej w R. znajdują się dwie lokomotywy, w tym lokomotywa (...)2 355 (pług rotacyjny), która została sprowadzona z B.. Powód swoje prawo własności do tej rzeczy wywodzi z dokumentu stanowiącego protokół zdawczo odbiorczy

z dnia 29 listopada 2002r. oraz dołączonego do niego załącznika spisu majątku ruchomego.

W spisie tym wskazano 3 lokomotywy spalinowe L. 2 – 355, L. 2-374 oraz L. 2 – 351. Zatem brak jest w wykazie lokomotywy o oznaczeniu (...) – 354, pozwani zaprzeczyli by na terenie stacji taka lokomotywa się znajdował. Powód nie wykazał, że pozwani są w jej posiadaniu. Natomiast jeżeli chodzi o lokomotywę (...)2 355 (pług rotacyjny), to taka lokomotywa znajduje się na terenie stacji, brak jest jednak cech identyfikujących ją. Na powódzie ciąży obowiązek

wykazania nie tylko prawa własności ale również faktu, że rzecz, w których posiadaniu są pozwani należy do niego według określonych cech identyfikacyjnych. Tego powód w toku postępowania nie uczynił.

Zgodnie z postanowieniem Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 22 czerwca 2012r. wydanym w sprawie I Ns 330/12 Gmina K. nabyła przez zasiedzenie w dniu 25 stycznia 1997r., własności nieruchomości jednego wagonu osobowego 1Aw (...) oraz dwóch podwozi wagonów B. (...). W związku z powyższym stwierdzić należało, że powód nie właścicielem tych ruchomości.

Zarządzeniem Burmistrza Miasta K. nr B. (...) - 2-193/03 z dnia 30 października 2003r. przekazano nieodpłatnie na rzecz Towarzystwa Miłośników (...) w R. w/w samochód gaśniczy używany przez OSP T. Typu S. (...) o nr rej. (...). Zarządzeniem nr B. (...) - (...) z dnia 4 marca 2010r. Burmistrz Miasta K. anulował zarządzenie z dnia 30 października 2010r. nr B. (...) - 2-193/03. Samochód marki S. – straż pożarna znajduje się na terenie stacji. Jakkolwiek powód nie był i nie jest jego właścicielem. Nadto akt administracyjny stanowiący zezwolenie (zarządzenie), na nieodpłatne przekazanie Towarzystwu samochodu marki S. stanowiło jedynie zgodę na zawarcie stosownej umowy cywilnoprawnej co do przekazania tego samochodu. Powinna zatem zostać zawarta umowa cywilnoprawna np. darowizna, użyczenie, sprzedaż. Dopiero tak prawidłowo zawarta umowa w zależności od tego też z jakiego rodzaju umową mamy do czynienia, rodziłaby określone skutki prawne. Zatem fakt, że samochód faktycznie był na terenie kolejki wąskotorowej w R. świadczył jedynie o tym, że był on tylko i wyłącznie w posiadaniu Towarzystwa. Nadto, zauważyć należy, że Burmistrz K. zarządzeniem nr B. (...) - (...) z dnia 4 marca 2010r. Burmistrz Miasta K. anulował zarządzenie z dnia 30 października 2010r. nr B. (...) - 2-193/03.

W oparciu o zeznania świadka M. P. (1), J. S., Z. G., M. P. (2) dokonano ustaleń co do rzeczy – części i urządzeń przejętych przez Gminę K. z samochodu on nr rej. (...). W grudniu 2014r. na terenie stacji zatrzymano samochód, na którym znajdowały drobne rzeczy ruchome. W dniu 1 lipca 2005r. w obecności świadków M. P. (2), Z. G. i przedstawicieli Gminy otwarto naczepę i dokonano komisyjnego rozładowania. Naczepa była wypełniona drobnymi rzeczami, częściami taboru kolejowego – części do silnika, narzędzia. Rzeczy te zostały zmagazynowane na terenie stacji R.. Były one opisane w protokole, rzeczy te nie były oznakowane. Świadek M. P. (2) nie przedstawił dowodu własności tych rzeczy. Po zakończeniu czynności samochód został przez niego zabrany.

Stwierdzić należy, że powód w toku postępowania nie wykazał, że rzeczy które znajdowały się na naczepie w/w samochodu stanowiły jego własność. Na tę okoliczność przedstawione zostały dokumenty: pismo z dnia 12 września 2004r. (k. 9), protokół darowizny z dnia 22 kwietnia 2004r. (k. 10), protokół darowizny z dnia 10 września 2003r. (k. 11), oświadczenie z dnia 1 lipca 2015r. (k. 20). Dokumenty te nie potwierdzają przede wszystkim tego, że rzeczy w nich wymienione znajdowały się na naczepie zatrzymanego samochodu. Dokumenty te świadczą o tym, że co najwyżej w okresie wcześniejszym powód był w posiadaniu tych rzeczy. Nie wykazano więc prawa własności powoda do tych rzeczy

Co do samochodu S. P. (...) ustalono, że jest on własnością J. S. i miał on być eksponatem w muzeum.

Pług odśnieżny 2 osiowy nabyła K. w drodze sprzedaży publicznej przeprowadzonej przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w R.. Powód nie jest właścicielem tej rzeczy. Pozwani przedstawili na tę okoliczność dowód z dokumentu stanowiącego postanowienie Naczelnika US w R. z dnia 20 marca 2012r., (...), który nie został podważony przez powoda.

Ciągnik H., znajdujący się na terenie stacji w R. jest własnością J. S.. Miał on stać jako eksponat w muzeum. Sąd dokonał tych ustaleń w oparciu

o zeznania świadka J. S.. Z umowy z dnia 31 lipca 2003r. wynika, że ciągnik ten został przez PPHU (...) przekazany Towarzystwu. Na rozprawie świadek J. S. zeznał, że samochód był jego własnością, a cel dokonania darowizny był jasny, mianowicie ciągnik miał pozostać na terenie muzeum.

Szlifierka do noży oraz sprężarka parowozowa (zainstalowana na PW-53) znajdują się na terenie kolejki w R., rzeczy te zostały przekazane przez (...) S.A w W. w likwidacji w 2002r. na rzecz Skansenu (...) w R. na podstawie protokołu z dnia

8 listopada 2002r. Dokument ten nie może stanowić dowodu prawa własności powoda co do tych rzeczy. Potwierdza on jedynie fakt objęcia w posiadanie w/w rzeczy.

Lokomotywa elektryczna S. znajduje się na terenie stacji kolejowej w R.. Jest ona własnością D. O., została ona przekazana przez niego do Skansenu w celach ekspozycyjnych.

Ustalono, że na terenie stacji kolejowej w R. nie ma transformatora spawalniczego i spawarki Cen 160, których wydania domaga się powód. Po 2009r. na potrzeby stacji kolejowej sprowadzono transformator spawalniczy i spawarkę Cen. Sąd oparł się w tym zakresie przede wszystkim na zeznaniach świadka J. Ł., który jednoznacznie zeznał, że takich urządzeń na terenie skansenu nie ma. Powód nie wykazał zatem w toku postępowania by takie urządzenia znajdowały się w posiadaniu pozwanych w związku z powyższym nie ma podstawy do żądania wydania w/w rzeczy przez pozwanych.

Mając powyższe ustalenia i rozważania na względzie Sąd oddalił powództwo wobec braku przesłanek z art. 222 § 1 k.c.

Nadto na marginesie wskazać można, że jeżeli powód uważał, że został pozbawiony posiadania rzeczy, miał możliwość wytoczenia powództwa z tytułu ochrony posesoryjnej w terminie 1 roku od chwili naruszenia posiadania. Powód zdecydował się na trudniejszą drogę, i wytoczył powództwo windykacyjne, w którym ostatecznie nie wykazał prawa własności.

Jeżeli chodzi natomiast o żądanie powoda zasądzenia wynagrodzenia od pozwanych z tytułu bezumownego korzystania z w/w rzeczy to również ono nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż powód nie wykazał, że jest właścicielem rzeczy względnie, że są one w posiadaniu pozwanych.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc oraz § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Pozwani korzystali z tego samego pełnomocnika, ich współuczestnictwo miało charakter materialny zatem Sąd zasądził jedną kwotę wynikającą z w/w podstawy 3.600 zł i podzielił na pół zasądzając od powoda kwoty odpowiednio po 1.800 zł. Z kolei kwotę 276,96 zł Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego tytułem zwrotu kosztów sądowych (wydatki związane z pomocą prawną jakie poniósł pozwany – przesłuchanie świadka w Niemczech).

R., dnia 10 grudnia 2015r. SSO Katarzyna Banko